

عنوان مقاله:

مطالعه تجربی تأثیر توسعه کیفی نظام مالی بر رشد اقتصادی (مورد ایران)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های رشد و توسعه اقتصادی، دوره 6، شماره 22 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

بهنام ابراهیمی - دانشجوی دکتری علوم اقتصادی دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

محمد واعظ برزانی - دانشیار گروه اقتصاد دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

رحیم دلالی اصفهانی - استاد گروه اقتصاد دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

مجید فخار - دانشیار گروه ریاضی دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

از لحاظ نظری، انتظار می رود توسعه مالی، تخصیص منابع به بهره ورترین کاربردها را تسهیل کرده و باعث افزایش رشد اقتصادی شود. با این وجود، برخی الگوهای نظری و شواهد تجربی مخالف، حاکی از آن است که توسعه مالی، در موارد مختلف، دارای اثرات متفاوت و گاه متضاد بوده است. به ویژه، توسعه کیفی نظام مالی (نوآوری های مالی) علاوه بر افزایش کارایی خدمات مالی و به تبع آن کارایی کل نظام اقتصادی، به طوره مزمان زمینه سوداگری مقرراتی نهادهای مالی را فراهم می کند. سوداگری مقرراتی، تلاش نهادهای مالی برای عدول از مقررات سیاستی یا نظارتی برای کسب سود بیشتر است، که باعث انحراف متغیرهای اساسی اقتصادی از مقادیر بهینه آنها می شود و می تواند بر رشد اقتصادی تأثیر منفی بگذارد. در این مطالعه تجربی، تأثیر توسعه کیفی نظام مالی بر موجودی سرمایه سرانه در اقتصاد ایران، از مجرای ب ی اثر کردن محدودیت های اعتبار بانکی تبیین خواهد شد. الگوی مورد استفاده مبتنی بر یک الگوی رشد اقتصادی پولی-مالی است که با افزودن تأثیر صادرات نفت به شکل ناپارامتریک، به صورت نیمه پارامتری تصریح و با استفاده از داده های اقتصادی ایران در دوره زمانی سالهای 1369-1391 برآورد می گردد. بر اساس نتایج مطالعه، توسعه کیفی نظام مالی باعث کاهش سطح سرمایه سرانه خواهد شد. ضمن آنکه، بهینگی سطح نسبت سپرد ههای قانونی در نظام بانکداری ایران نیز قابل استنتاج خواهد بود

کلمات کلیدی:

توسعه مالی، نوآوری مالی، رشد اقتصادی، سرمایه سرانه حقیقی، الگوی نیمه پارامتری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542136>

